

Lohkare

Lohjan seurakunnan tervehdys koteihin
Lojo församlings hälsning till hemmen

7.12.2022 ■ 4/2022

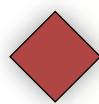
- Karjalohja
- Lohja
- Nummi
- Pusula
- Sammatti

Vapaaehtoisena
seurakunnassa
s. 3

Seurakuntaliitok-
sesta on toivuttu
s. 4

Jumala johdatti
meidät tänne
s. 8

Jusef

Palaan muistikuvissani kansakoulun kuusijuhlaan. Tehtävänäni on seistä joulukuvaelmassa Jusefina pyyhe päässä ja olla hiljaa. Luen luokan poikien ilmeistä vahingonilon. Marian tehtävää hoitaa muuten Jaana. Toki aivan eri Jaana kuin se, jonka kanssa olen naimisissa. Silloin aikanaan pientä miestä jurppi.

Kuvaelman Jusefin osa jätti jälkensä; palaan aina joulun alla pohtimaan, mitä kaikkea Jusef mietti. Yritän tutustua Jusefin tarkemmin tutkimalla Raamattua. Kulttuurihistorian perusteella ymmärrän, että avioliitosta oli sovittu sukujen kesken. Nyt olivat molempien – Marian ja Jusefin – kunnia ja tulevaisuus vaakalaudalla. Evankeliumi kertoo, että Jusef näki unen, joka muutti hänen suunnitelmiaan.

Maailmanhistorian ensimmäinen joulu on täynnä ihmeitä. Muistamme heti tähden, paimenet ja enkelit. Tallin varjoihin jää Jusef, häntä ei huomata. Vuosien myötä olen käsittänyt, että hänen mielenmuutoksensa on itsessään ihme.

Jusef on todennäköisesti maailmanhistorian ensimmäinen ihminen, joka piti Jeesus-lasta sylissä – tietäen, ettei vastasyntynyt ollut hänen biologinen lapsensa.

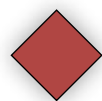
Olen käsittänyt, että hiljainen Jusef teki paljon, ja oli myös tekemättä. Hän kasvatti, ja hän jopa koulutti pojan omaan ammattiinsa. Hän ei hylännyt morsiantaan eikä syntynyttä lasta. Todennäköisesti hän kaikista huhuista ja juoruista huolimatta kantoi vastuunsa. Hän turvasi Vapahtajamme kasvun ja varttumisen, koukasi Egyptiin kautta karkuun vainoja.

Jusefin tie seimelle oli jotain erityislaatuista, sanoin kuvaamaton. Se oli sielun ja tunteiden taistelua. Kaikessa epäsovinnaisuudessaan Jusef oli maan hiljaisena osa suuren Jumalan suunnitelmaa. Jusef jää usein historian varjoihin, mutta hänen toimintansa raivasi osaltaan tiemme seimen lapsen luokse.

Seimen lapsen luona saamme olla hiljaa, seimen äärellä meidät hyväksytään juuri sellaisena kuin olemme. Taivas on avoin, ja saamme ottaa seimen lapsen syliimme ja sydämeemme. Aivan jokainen.

Juhani Korte

JUHANI KORTE
LOHJAN SEURAKUNNAN KIRKKOHERRA
JUHANIKORTE@EVLI.FI

Yli 700 vuotta seimen lapsen juhlaa

kuvat Leena Anttila
(Pyhän Laurin kirkon maalaukset)

Adventti on avaus uuteen. Adventin myötä alkaa myös seurakuntamme juhluvuosi. On luvassa paljon ennakkokematonta, mutta myös vanhan, menneiden vuosisatojen ja niiden aikana eläneiden ihmisten ponnistusten muistelemista ja kiitollisuutta niistä. Polkuja, joita me kuljemme, on kuljettu jo kauan. Kotiseutumme halki on aina kulkenut toisaalle vieviä reittejä. Niitä pitkin on aina kulkenut myös tieto uusista asioista ja taidoista.

Tieto adventin Herrasta, seimeen syntyvästä lapsesta, on yksi niistä. Emme tiedä vuotta emmekä henkilöä, joka tuon sanoman toi mukanaan. Voimme olettaa, että se tapahtui jo ennen, kuin joskus 1200-luvun alkupuoliskolla perimätiedon mukaan Teutarin seudun asukkaita kastettiin Kastmäen lähteessä tai Birger Jaarli matkasi veneineen kohti Hämettä.

Isä Ingvalduksen tunnemme nimeltä 1320-luvulta, mutta jo ennen häntä Lohjan pappilassa on asunut pappeja. Sieltä he kulkivat jalan tai vesitse kohtaamaan ihmisiä, jotka asuivat suurten järvien ja niille johtavien vesireittien rannoille levittäytyvissä kyläyhteisöissä. Kohtaamaan ihmisiä näiden iloissa ja suruissa. Noista Lohjan asukkaista tunnemme nimeltä vain muutaman. Virkkalassa, jossain Vappulantien ja Vieremäntien risteuksen tienoilla, asuivat Nils ja hänen vaimonsa Torlaff. Ehkä Nils oli turkiskauppias, kaupoillaan vaurastunut. Pariskunnalla oli laaja maaomaisuus, josta he vuonna 1382 lahjoittivat osan Pyhän Laurin kirkolle vuotuisten sielunmessujen pitämiseksi.

Seimen lapsi ja hänen mukanaan tuomansa uudenlainen näkemys ihmisestä ja ihmisarvosta alkoi muuttaa seutukuntaa. Heimo- ja sukuyhteisöjen tilalle kasvoi Lohjan kirkkopitäjä. Lohjan tarina alkoi.

Papit opettivat Jumalasta, jonka edessä kaikki, niin rikkaat mahtimiehet kuin köyhät vaimot, jopa pienet lapset ovat samanarvoisia. Kaikkien puolesta tuo seimen lapsi oli kuollut ristillä. Pitäjän kirkossa, ihmisten silmien edessä, hän riippui ristillä. Risti sijaitsee nykyisin Nummen kirkossa. Tuossa veistoksessa konkretisoituu Jumalan rakkaus ihmisiä kohtaan. Tuota rakkautta jakoivat konkreettisen avun muodossa niin papit kuin kansan keskuudessa kierrelleet munkitkin. Heidän esimerkkinsä ohjasi vastuunkantoon myös muita. Luotiin pohjaa nykyiselle monipuoliselle kunnalliselle vastuunkannolle ja turvaverkostolle.

Työ jatkuu. Saamme olla siinä mukana omalla paikallamme seurakunnassa, yhteiskunnan palveluissa ja eri yhteisöjen työssä.

Simo Jouhi

ERKKI KUUSANMÄKI

Vapaaehtoisena seurakunnassa

Anni Salminen ja Esko Mälkiä ovat mukana seurakunnan vapaaehtoistoiminnassa. Se on ollut heistä antoisaa. Toimintaan voi heidän mukaansa panostaa enemmän tai vähemmän, sen mukaan miten itse haluaa ja pystyy.

Anni Salminen on saanut vapaaehtoistyöstä sisältöä elämäänsä.

Esko Mälkiä on käynyt senioriosaajakoulutuksen.

Esko Mälkiä lähti mukaan seurakunnan vapaaehtoistoimintaan käytyään senioriosaajakoulutuksen.

”Olen saanut paljon enemmän kuin olen itse antanut”

– Kurssin jälkeen odotin kovasti yhteydenottoa seurakunnasta, ja jossain vaiheessa diakoni **Tanja Mäkelä** sitten soitti ja kertoi viisikymppisestä liikuntavammaisesta miehestä, joka kaipaa juttuseuraa.

– Menimme yhdessä Tanjan kanssa tapaamaan miestä. Siitä se lähti. Käyn hänen luonaan kerran viikossa. Juomme kahvia ja juttelemme kaikenlaista, yleisistä asioista ja muun muassa historiasta, sillä olemme molemmat kiinnostuneita siitä. Mies on hyvin älykäs, ja hänen kanssaan on mukava keskustella.

– Olen saanut käynneistä paljon enemmän kuin olen itse antanut. Olen saanut myös käytännön apua, sillä mies hallitsee tietokoneet.

Esko ottaa toisinaan vastaan myös yksittäisiä tehtäviä. Hän oli esimerkiksi auttamassa omaishoitajien virkistyspäivässä Saarikossa. – Lämmitin saunaa, panin grilliin tulen ja sen seläistä pientä.

On hyväksyttävä, että joskus väsy

– Olen tosi tyytyväinen, että lähdin mukaan, Esko kertoo. – Pidän etuoikeutena, että saan olla avuksi. Parasta on, kun saa olla hyödyksi yksilötasolla. Ilman vapaaehtoistoimintaa elämä-

ni olisi paljon köyhempää. Liikaa avunpyynnöllä ei ole pommitettu.

Esko on myös luopunut joistakin tehtävistä. – On vain hyväksyttävä, että joskus väsy. Ei pidä yrittää liikaa. Koen toisinaan riittämättömyyden tunnetta, kun näen, että avun tarpeita olisi paljon. Itsestään täytyy kuitenkin pitää huolta.

Esko haluaa kannustaa mukaan erityisesti miehiä. – Miehet haluavat usein puhua perinteisistä miesten asioista.

– Moni saattaa kokea riittämättömyyttä ja sen vuoksi epäröi lähteä mukaan. Tässä ei kuitenkaan tarvitse välttämättä osata tai tietää mitään erityistä, Esko painottaa. – Tekojen ei tarvitse olla isoja, vaan mukana voi olla pienessäkin toiminnassa. Kaikkia ei pysty auttamaan, mutta pienelläkin panoksella voi olla avuksi.

Korona tuli ja kaikki pysähtyi

Anni Salminen eläköityi juuri, kun korona-aika alkoi. – Yhtäkkiä kaikki pysähtyi. Ei päässyt teatteriin, liikuntaryhmiin eikä mihinkään, hän muistelee. – Voi vain pyöritellä peukaloita ja talsia pitkin katuja. Virtaa olisi ollut, mutten tiennynt, mihin sen olisin kohdistanut.

Sitten tuli kirje. Seurakunta lähestyi hiljan eläkeiän saavuttaneita kertomalla vapaaehtoisuuskoulutuksesta: ”Onko sinulla on aikaa, mutta et tiedä miten käyttäisit sitä?” – Pyörittelin kirjettä ja mietin, mistä siinä on kyse. Lopulta päätin mennä mukaan, ja se kannatti!

– Lähdin vapaaehtoistoimintaan

omasta tarpeestani, Anni toteaa. – Mietin kyllä, onko minusta siihen ja olenko oikean tyyppinen. Mutta ei ihmisen tarvitse olla mitenkään erityinen. Ei tarvitse olla sädekehä pään päällä.

Kurssin jälkeen diakoni **Krista Kallio** otti yhteyttä ja kertoi yksinhuoltajaäidistä, joka tarvitsisi omaa aikaa. Anni alkoi viedä kaksostyttöjä ulos. Hän leikki lasten kanssa hiekkakasalla ja möyri näiden kanssa lumessa. Toisinaan kaikki söivät loppuksi yhdessä ja juttelivat niitä näitä. Jossain vaiheessa avun tarve päättyi, ja nyt Anni vie toisen yksinhuoltajaäidin lasta päiväkotiin.

– On ollut ihana seurata pientä poikaa, jota kiinnostaa kaikki – kävyt ja kivet, syksyn lehdet, joita pitää potkia, vesilätäköt, joihin pitää päästä. Äidin kanssa olen käynyt kirpputorilla ja uimassa. Kun olen vienyt hänet kotiin, olemme joskus jääneet pitkäksi aikaa parkkipaikalle juttelemaan.

– Diakoni **Anna Helenius** on yhdyskotiimme, Anni kertoo. – Yksinhuoltajaäiti ja minä tapasimme hänen kanssaan kerran jutellaksemme siitä, missä mennään ja miltä nyt tuntuu. Voisin myös ottaa Annaa yhteyttä, jos minulla olisi toiminnassa jotain ongelmaa.

Villasukkavastaavana

Piakkoin Anni alkaa käydä itsensä yksinäiseksi tuntevan vanhemman rouvan luona. – Ensimmäisellä kerralla diakoni tulee mukaan, ja silloin sovimme, kuinka usein tapaamme ja mitä teemme: luemme vaikka lehteä,

käymmekö kaupassa tai kävelyllä vai juttelemmeko vain.

– Joku ehkä pelkää, että vapaaehtoistoiminnassa joutuu sitoutumaan vuosikausiksi, mutta ei se niin ole. Voi mennä auttamaan vaikka vain yhteen tapahtumaan. Anni toimi villasukkavastaavana Asunnottomien yössä, ja hän on lupautunut avuksi jouluruokailuun, ellei lapsenlapsen koulun joulujuhla osu samalle päivälle.

– On varmasti paljon ihmisiä, jotka olisivat mielellään mukana vapaaehtoistoiminnassa, jos he saisivat tietää, koska, missä ja millaista apua tarvitaan ja keneen voi ottaa yhteyttä, Anni pohjaa. – Itse saan avun tarpeista tietoja sähköpostitse. Reagoi tai olen reagoimatta viesteihin. Vaihtoehdoista voi noukkia itselle sopivat.

Tavallisten ihmisten toimintaa

Joskus diakoni ottaa Anniin yhteyttä henkilökohtaisesti ja kysyy kiinnostusta johonkin toimintaan. – Omatuntani ei kolkuta, jos kieltäydyn, Anni vakuuttaa. – En koe sitä sillä lailla. Jos kaventaa elämänsä lioilla sitoumuksilla, voi muuttua ikäväksi ihmiseksi. Jos jotakin toimintaa ei koe omakseen, sen voi myös lopettaa. Vaikka olisi kuinka velvollisuudentuntoinen ihminen, väkisin ei kannata jatkaa. Henkilökemiat ovat tärkeitä.

Anni arvelee, että joku voi pelätä leimautuvansa, jos lähtee mukaan seurakunnan järjestämään toimintaan. – Minullakaan ei ollut tätä ennen yhteyttä seurakuntaan. Mukana olevat ihmiset ovat kuitenkin aivan tavallisia. He ovat ihmisiä, jotka kokevat, että

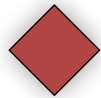
voivat antaa jotakin toisille ja saavat samalla jotain itselleen. Se on tietysti sinänsä aika kristillinen ajatus – että antaa ja saa.

Maailmassa on paljon tarpeita eikä yksi ihminen voi kantaa kaikkia maailman taakkoja, mutta jos voi olla avuksi edes vähän, se on aina eteenpäin. En halua kyynistyä ja ajatella, että jokaisen täytyy pitää huoli omista asioistaan. Jos voin olla iloksi tai avuksi jollekulle, miksi en tekisi sitä. Itsekin piristyn siitä ja saan hyvän mielen. Ei tulisi mieleenkään lopettaa vapaaehtoistoimintaa.

*Eija-Liisa Eriksson
Kuvat Matti Pirhonen*

Vapaaehtoistoiminnan koulutusta senioreille

Takana kiireinen työelämä. Mistä tilalle mielekästä tekemistä omaksi iloksi ja muiden auttamiseksi? Seurakunta järjestää 1.–29.3.2023 keskiviikkoisin klo 13–15 maksuttoman senioriosaajakoulutuksen, jossa tutustutaan seurakunnan vapaaehtoistoimintaan kappeli Pikku-Laurissa (Sibeliuksenkatu 2). Tarkoituksena on mm. miettiä osallistujan omia vahvuuksia ja osaamisia, antaa valmiuksia ryhmässä toimimiseen ja etsiä oman osaamisen ja voimavarojen kokoinen tehtävä seurakunnassa. Aikaisempaa kokemusta vapaaehtoistyöstä ei tarvitse olla. Ilm. ja tied. vapaaehtoistyön ja viestinnän koordinaattorille p. 044 328 4371, eeva.hietala@evl.fi

Seurakuntaliitoksesta on toivuttu

Anna-Mari Kaskinen ja Simo Jouhi muistelevat menneitä ja pohtivat tulevaa

Uusi kirkkovaltuusto aloittaa vuoden alusta. Simo Jouhi ja Anna-Mari Kaskinen ovat työskennelleet kirkon hyväksi jo pitkään. He jäävät luottamustoimesta seuraavalla kaudella pois.

Kukaan ei voi olla kirkkovaltuustossakaan loputtomasti. Kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja **Simo Jouhi** on päättämässä viimeistä kauttaan valtuustossa. Jouhilla on takanaan kaksi kautta eli kahdeksan vuotta. Kirkkovaltuuston puheenjohtaja **Anna-Mari Kaskinen** on nyt valtuustossa neljättä kautta, joskaan ei neljättä peräkkäistä. Hän kertoo jättäneensä tämänkertaiset vaalit väliin, mutta pitää mahdollisena asettumista ehdolle tulevaisuudessa.

Jouhi on eläkkeellä oleva Lohjan lukion uskonnon, psykologian ja historian opettaja. Kaskinen taas on tuottoisin Suomen nykyisistä hengellisten laulujen sanoittajista. Nykyisessä virsikirjassa on seitsemän hänen sanoittamaansa virttä.

– Elämäntilanne on sellainen, että on hyvä hengähtää valtuustosta, Kaskinen kertoo.

– Mitä tulevaisuus tuo tullessaan, sen näkee sitten. Yhtenä motivaationa asettua ehdolle tälle kaudelle oli halu toimia sen puolesta, että yhteys ja hyvä yhteistyö Lohjan seurakuntaan liitettyjen alue seurakuntien kanssa vahvistuisi ja luottamus lisääntyisi. Monet luottamushenkilö

löt sekä alue seurakunnista että kantaseurakunnasta ovat vuosien varrella tulleet tutuiksi, ystäviksikin.

Alkujaan Kaskinen lähti kirkkovaltuustoon, koska toivoi, että suurella seurakunnalla olisi oma lehti. Hän teki asiasta aloitteen, joka meni läpi. Luet sitä lehteä juuri nyt.

Luottamushenkilönä toimiminen ja lehden tekeminen auttoivat Kaskista tutustumaan paremmin Lohjan seurakuntaan.

Jouhin aloittaessa kahdeksan vuotta sitten valtuutettuna Lohjan seurakunta oli aika erilainen kuin nyt. Kaupunki oli juuri laajentunut ja entiset itsenäiset seurakunnat liitettiin Lohjan seurakuntaan. Eräät niistä olivat itsenäistyneet Lohjan seurakunnasta 1800-luvulla. Paikallishallinnon olosuhteiden muuttuminen johti nyt uuden suurseurakunnan syntymiseen.

Kaskinen kertoo, että kun hän oli ensimmäistä kertaa puheenjohtajana, valtuuston oli päätettävä, millainen hallintomalli Lohjalle valitaan.

Kun kunnat yhdistyvät, niiden alueilla toimivien seurakuntien on päätettävä, muodostavatko ne yhden seurakunnan vai useasta seurakunnasta koostuvan seurakuntayhtey-

män. Suomessa on viime vuosien aikana tehty kymmeniä seurakuntaliitoksia.

Seurakunta saadaan toimimaan siellä, missä on hyvää tahtoa

Historian kuluessa seurakuntien koot ovat muuttuneet paljon. Esimerkiksi 1300-luvulla Lohjan seurakunnan naapurina oli Janakkalan seurakunta ja raja kulki Karkkilassa eli Pyhäjärvellä, tarkkaan ottaen Pyhäjärven. Rajamerkinä toimi järvi, joka silloin oli nimeltään Pahajärvi. Karjalohjan, Nummen, Pusulan ja Sammatin seurakunnat liitettiin Lohjan seurakuntaan ensimmäisenä päivänä tammikuuta 2013.

– Alkuun oli pelkona, mitä pienille seurakunnille tapahtuu, Kaskinen kertoo. Joissakin alue seurakunnissa esiintyi epävarmuutta toiminnan jatkuvuudesta ja erityisesti paikallisen vaikuttamisen mahdollisuuksista.

Jouhi toteaa, että sen jälkeen on tapahtunut eheytyä. Ymmärrys on lisääntynyt puolin ja toisin. Yhteys on syntynyt.

– Tähän on päästy, kun kirkkoval-

tuudetut ovat puhaltaneet yhteen hiileen ja keskinäinen luottamus on vahvistunut.

– Missä on hyvää tahtoa, siellä seurakunta saadaan toimimaan, Kaskinen pohtii. – Olen kokenut, että alueiden välistä yhteistyötä on onnistuttu lisäämään ja luottamusta vahvistamaan.

Jouhi arvelee, että seurakunta on kehittynyt paljon sinä aikana, kun hän on ollut valtuustossa. Esimerkiksi vapaaehtoistoimintaa on kehitetty. Sitä on nyt organisoimassa työntekijä, vapaaehtoistyön ja viestinnän koordinaattori **Eeva Hietala**. Vapaaehtoisia toimijoita on tällä hetkellä noin 500.

– Seurakuntalaisia ei pidetä enää kohteina vaan aktiivisina toimijoina työntekijöiden rinnalla. Tämä kehitys on nähtävissä koko kirkossa. Talousnäkyvät ovat sellaiset, että tulevaisuudessa vapaaehtoisten rooli korostuu, Kaskinen huomauttaa.

Jouhin mukaan seurakunnan palikat työntekijät ovat työlleen omistautuneita ja päteviä. Nyt marraskuussa virka- ja työsuhteisia työntekijöitä on 118. Heistä vakituisia on 102 ja määräaikaisia 16. Kesäaikana on lisäksi paljon kausityöntekijöitä.

kijöitä.

– Alue seurakunnille on etua siitä, että seurakunnalla on esimerkiksi kiinteistöihin liittyvää hyvää ammattitaitoa, Kaskinen toteaa.

Mikä on olennaista?

Kaskinen pohtii seurakunnan tulevaisuutta. Jo nyt on jouduttu miettimään, mikä toiminnassa on olennaista ja mistä voitaisiin mahdollisesti luopua. Taloutta täytyy tasapainottaa.

Tulevaisuuteen ollaan varautumassa hyvin. Tällä valtuustokaudella aloitti tulevaisuustyöryhmä.

Kaskinen toteaa, että kirkko on aina ollut muutoksen alla ja joutunut miettimään toimintatapojaan uudelleen. Sanoma ei silti ole muuttunut. Tällä hetkellä haasteena Kaskisen mielestä on, miten kirkon sanoma tavoittaisi nuoret ikäluokat.

– Muuttuneessa tilanteessa on mietittävä, miten saamme siirrettyä hengellistä perintöä. Esimerkiksi kouluissa ei voida enää pitää päivänavauksia, joissa veisataan virsiä. Seurakunnan ja kotien rooli perinteen välittäjinä korostuu entisestään. Jos me itse arvostamme perinnettä, voimme viedä sitä eteenpäin. Esimerkiksi lapsille voi opettaa iltarukouksen ja heidän kanssaan voi laulaa hengellisiä lauluja, Kaskinen sanoo.

Kaskinen kertoo olevansa tulevaisuuden suhteen optimisti.

– Kirkko voi joutua ahtaalle ja miettimään olemistaan. Kirkolla on tulevaisuus ja toivo, mutta millainen se on, sen näkee sitten.

– On mietittävä toimintatapoja. Kirkon sanomasta ei voida luopua, mutta tapoja viedä sitä eteenpäin on mietittävä. Jokaiselle ajalle täytyy löytää omat tapansa, Kaskinen painottaa.

Tulevaisuuteen katselee myös seurakunnan ilmastotyöryhmä. Koko kirkon on tarkoitus olla ilmastoneutraali vuoteen 2030 mennessä.

Ilmastoasioiden etenemistä auttoi yllättäen koronapandemia. Se pani meidät opettelemaan etävälineiden käyttöä, esimerkiksi Teams-kokousten pitämistä.

– Monet rutiinit, kuten hallinnolliset asiat, on ihan yhtä hyvä toteuttaa etänä kuin paikalla ollen, Kaskinen toteaa.

Tietoa Pyhän Laurin kirkon maalauksista nettisovelluksen kautta

Seurakunta elää nykyään myös tietoverkon kautta. Citynomadi-palve-

lussa on opastus, jossa kerrotaan Pyhän Laurin kirkkomaan haudoista ja puista. Nyt sinne on lisätty itse kirkon ja sen maalausten esittely.

– Maalauksia voi tulla tutkimaan paikan päälle vaikka joka päivä Citynomadin kanssa, tai niistä voi lukea kotona, Jouhi sanoo.

Jouhi on kirjoittanut tekstit itse. Hän aloitti maalausten viesteihin perehtymisen tuodessaan kolmen vuosikymmenen ajan oppilaitaan kirkkokierroksille. Eläkepäivinä Jouhin tiedot ovat lisääntyneet, sillä hän on pitänyt erilaisille ryhmille lähetystyön hyväksi esittelykierroksia. Jokaiseen esittelyyn on valmistauduttava, ja joka kerta on mietittävä, mikä kulloistakin ryhmää kiinnostaisi.

Arvellaan, että Pyhän Laurin kirkon maalaukset on tehnyt sama ryhmä kuin Hattulan Pyhän Ristin kirkon maalaukset ja että osa maalareista on ollut saksalaisperäisen, Ruotsissa vaikuttaneen kirkkomalari Albertus Pictorin oppilaita. Albertuksen nimi on mainittu vuonna 1465 päivätyissä ruotsalaisissa asiakirjoissa, ja Pyhän Laurin kirkon maalaukset on tehty 1510-luvulla.

Lohjan ja Hattulan maalaukset ovat Suomessa ainutlaatuiset. Muisa kirkoissa ei ole ollut yhtä laajoja kokonaisuuksia, tai ainakaan ne eivät ole säilyneet.

Lohjan ja Hattulan kirkkojen maalausten järjestys on erilainen. Lohjalla se on Jouhin mukaan tarkemmin harkittu. Lohjan maalaukset ovat selkeästi teologisemmat.

– Naantalien luostarilla on ollut oma vaikutuksensa, Jouhi selittää. – Maalauksissa on vahva birgittalainen ulottuvuus. Esimerkiksi Neitsyt Maria on kuvattu juuri sellaisena, kuin Pyhä Birgitta sanoo hänet ilmestyksessä kohdanneensa.

Jouhin mielestä Lohjan maalausten laadusta kertoo sekin, että kaikilla hahmoilla on ilmeet. Esimerkiksi Espoon tuomiokirkon maalauksissa hahmojen kasvot ovat viimeistellymmät ja silmät pelkkiä väriympyröitä.

Missä sijaitsi Lohjan ensimmäinen kirkko?

Lohjan Pyhän Laurin kirkko on todennäköisesti rakennettu samalla paikalla sijainneen puukirkon ympärille, minkä jälkeen puukirkko on purettu pois. Keskiäikainen Pyhän Laurin kirkko lienee siis Lohjan uusi kirkko. Ennen puukirkkoa Virkkalassa on mahdollisesti ollut Kyrkstadin kartanon alueella Pyhän Jaakobin kirkko. Siitä on löydetty yksi nurkkakivi.

– Lohjan seurakunta näyttää olleen keskiajalla rikas, kun sillä on ollut varaa rakentaa tällainen kirkko. Maaperähän on hedelmällistä. Lisäksi seurakunta sai vuonna 1382 Virkkalasta lahjoituksena kaksi maatilaa. Tällä on siis ollut varakasta väkeä, Jouhi toteaa.

Lohjanjärven kautta on kulkenut Hämäläisten meritieksi nimetty kauppareitti, jota pitkin on laivattu esimerkiksi Tallinnaan vietäviä turkiksia. Reitti on kulkenut Hämeestä Lohjan kautta Pohjaan. Sen varrella Hiidensalmessa lienee ollut paikallinen kulttipaikka – alueen nimi juontaa juurensa tästä – joka lienee toiminut myös kauppapaikkana.

Citynomadin pyhiinvaellusreitti

Citynomadiin tulee lähiaikoina pyhiinvaellusreitti, jota seuraten voi kävellä tai pyöräillä Pyhän Laurin kirkon ja Teutarin kylässä sijaitsevan Kastlähteen välisen taipaleen. Reitin nimi on Lohjan ensimmäisen tunnetun kirkkoherran mukaan Isä Ingvaldusvaellus.

Reitin voi kulkea paitsi hengellisin, myös maallisemmin ajatuksin tutustumalla paikallisiin kohteisiin ja niiden historiaan. Tai sitten sen voi jättää kulkematta ja sen sijaan tutustua kohteisiin verkossa.

Jouhin laatima pyhiinvaellusreitti liittyy Lohjan seurakunnan ja kaupungin yhteisiin 700-vuotisjuhliin. Juhlavuoteen liittyy niin ikään Kaskisen lastenkirja Mestarinaakan juhlayllätys, joka julkaistaan Menneen ajan joulumarkkinoilla.

Teksti ja kuvat Matti Pirhonen

Seurakuntavaalit ovat tältä vuodelta ohi. Äänestysprosentiksi näissä vaaleissa tuli 11,8. Edellisissä vaaleissa vuonna 2018 se oli 14,8. Kaikki 17 istuvaa ehdokasta säilyttivät paikkansa. Uuden valtuuston keski-ikä on 61,9 vuotta. Valtuustopaikat jakautuvat seuraavasti: Tulkaa kaikki 11, Sitoutumattomat yli rajojen 10, Seurakunta lähellä 8 ja Seurakunnan parhaaksi 4 paikkaa. Lisätietoa vaaleista ja valituista www.lohjanseurakunta.fi (päätoksenteko). Kiitos kaikille äänestäjille ja vaaleissa mukana olleille!

Lohjan seurakunta täyttää 700 vuotta ja Virkkalan kirkko 70 vuotta

Kastlähteen muistomerkki sijaitsee noin 750 metriä Virkkalan Ristiltä tietä 112 Inkoon suuntaan Kastmäen kohdalla. Perimätiedon ja historiallisten dokumenttien perusteella Kastlähteellä on kastettu kristinuskoon ensimmäiset lohjalaiset 1200-luvun alussa. (kuva Hanna Tolonen)

Vuosi 2023 on monipuolinen juhluvuosi Lohjan alueella: Lohja ja Lohjan seurakunta täyttävät 700 vuotta, Virkkalan kirkko 70 vuotta. Rakennus nimettiin alunperin Etelä-Lohjan seurakuntakodiksi. Nimi muutettiin Virkkalan kirkoksi 1989. Kirkkosali vihittiin Pyhän ristin kappeliksi 2010.

Lohjan seurakuntapitäjän syntyjuuret ulottuvat 1200-luvulle. Virkkalan kristilliset juuret ovat kaukana menneisyydessä jo 1200-luvulla.

Lohjan kirkkopitäjän piti olla niin suuri, että se pystyi rakentamaan kirkon ja pappilan sekä palkkaamaan pappin. Varhaisin kirjoitettu perimätieto kertoo, että seurakunnan ensimmäinen kirkkoherra oli Ingvaldus vuonna 1323.

Seurakunnan perustaminen vaati paikallisten asukkaiden lisäksi piispan ja maallisen esivallan tuen. Keskiajan lopulla Suomessa oli sata seurakuntaa. Lohjan emäseurakunta kuului alueeseen, jossa seurakuntaverkosto oli tiheintä.

Kaikki läntisen Uudenmaan suomenkielisten alueiden nykyiset hallintoyksiköt, Siuntion pohjoisosa, Vihti, Karkkila, Karjalohja, Sammatti, Nummi ja Pusula, ovat historian eri vaiheissa eronneet Lohjan seurakuntapitäjästä.

Paikallisen hallinnon tärkein yksikkö oli vuoteen 1865 saakka seurakunta.

Karjalohjan, Nummen, Pusulan ja Sammatin seurakunnat liitettiin takaisin Lohjan seurakuntaan 1.1.2013, kun Kirkkohallitus päätti seurakunnan laajentua lakkauttaa kyseiset seurakunnat ja perustaa seurakuntayhtymän, jonka Lohjan seurakunta muodosti Sammatin seurakunnan kanssa vuosina 2009–2012.

Juhlavuoden aikana tarjoamme yhdessä Lohjan kaupungin kanssa monenlaisia tapahtumia, konsertteja, messuja ja muita tilaisuuksia eri-ikäisille lohjalaisille. Virkkalan historiallisella ensimmäisellä kastepaikalla Kastlähteellä järjestetään rukoushetki helluntaina 28.5.2023 kello 13 alkaen. Simo Jouhi kertoo Kastlähteen historiasta.

Vanhan perimätiedon mukaan Kastlähteellä ja sen läheisyydessä Kyrkstadissa ovat Lohjan kirkollisen elämän juuret, myös Lohjan ensimmäiselle kirkolle osoitettu paikka.

Eräiden historiantutkijoiden mukaan tanskalaisten vuonna 1202 arkkipiispa Andreas Sunenpojan johdolla tekemä ristiretki on saattanut ulottaa vaikutuksensa tänne.

Kastlähteen ympäristö muistomerkkeineen rakennettiin pääasiassa talokootyönä vuonna 2005 järjestäytyneen Suomen kirkon täyttäessä 850 vuotta.

Lohjan seurakunnassa tapahtuu

Tapahtumat ks. www.lohjanseurakunta.fi. Lisäksi paikallislehdissä julkaistaan viikottain Seurakunnat-palstaa. Seuraava Lohkare-seurakuntalehti ilmestyy 22.3.2023

Lohjan kantaseurakunta

www.lohjanseurakunta.fi,
facebook.com/lohjanseurakunta,
Instagram @lohjan_srk, Twitter @
KirkkoLohjalla

KAUNEIMMAT JOULULAULUT

To 8.12. klo 14 Pyhän Laurin kirkossa, Paula Miettinen, Timo Saario & Laurin Miehet.

Su 11.12. klo 13 Pyhän Laurin kirkossa Kauneimmat Joululaulut lapsiperheille, Paula Miettinen, Pirjo Rajalin-Tymura, lapsikuoro Laurinsäde, Gospelsolina.

Ma 12.12. klo 18 Pyhän Laurin kirkossa sateenkarikansan Kauneimmat Joululaulut yhteistyössä Lusy ry:n kanssa, mukana mm. Pirkko Järvinen ja Sanna Kuoppala.

To 15.12. klo 18.30 Muijalassa, Lohjanportin seurakuntakodissa, Marjo Virtanen, Pirjo Rajalin-Tymura.
To 15.12. klo 19 Pyhän Laurin kirkossa, Timo Saario ja Lohjan kirkkokuoro.

Pe 16.12. klo 18 Pyhän Laurin kirkossa Kauneimmat Joululaulut lapsiperheille, Paula Miettinen, Pirjo Rajalin-Tymura, Sanna Kuoppala, Atte Tenkanen, Ukuleleorkesteri.

Su 18.12. klo 16 ja klo 18 Pyhän Laurin kirkossa, Timo Saario ja Laurin Laulajat.

KONSERTIT

Ke 14.12. klo 19 Lohjan Pyhän Laurin kirkko, O magnum mysterium Lohjan Pyhän Laurin kirkossa. Collegium Musicum Lohja, kanttorikvartetti The St. Lawrence Sound ja lauluyhtye Moodi. Ohjelmassa mm. Poulencin, Kerkon, Sibeliuksen ja Rachmaninovin musiikkia. Vapaa pääsy, ohjelma 10 €.

Ma 19.12. klo 19 Lohjan Pyhän Laurin kirkko, Laurentius-kuoron joulukonsertti.

Su 1.1. klo 16 Pyhän Laurin kirkko: Alkusoitto – Lohja 700 vuotta, Valtteri Saarikko, Atte Tenkanen, Sanna Kuoppala.

To 5.1. Su 1.1. klo 18.30 Pyhän Laurin kirkko: Joulun juhlamusiikkia 1200-1600-luvuilta, The Early Music Group of Kiili.

MESSUT JA JOULUHARTAUDET

La 24.12. klo 12 Pyhän Laurin kirkko, perheiden aattohartaus I

La 24.12. klo 13 Pyhän Laurin kirkko, perheiden aattohartaus II

La 24.12. klo 13.30 Virkkalan kirkko, aattohartaus

La 24.12. klo 14 Mäntynummen seurakuntatalo, aattohartaus

La 24.12. klo 14 Metsolan kappeli, aattohartaus

La 24.12. klo 15 Metsolan kappeli, aattohartaus

La 24.12. klo 15 Lohjanportin seurakuntakoti, aattohartaus

La 24.12. klo 16 Pyhän Laurin kirkko, Maasalon jouluvesper

La 24.12. klo 22 Pyhän Laurin kirkko, jouluyön musiikkihartaus

Su 25.12. klo 7 Pyhän Laurin kirkko, jouluaamun messu

Su 25.12. klo 10.30 Virkkalan kirkko, joulukirkko

Ma 26.12. klo 10 Pyhän Laurin kirkko, tapaninpäivän sanajumalanpalvelus

Su 1.1. klo 10 Pyhän Laurin kirkko, uudenvuodenpäivän messu

Su 1.1. klo 14 Mäntynummen srk-talo, uudenvuoden seurat, ev.lut. Kansanlähetyks.

Pe 6.1. klo 10 Pyhän Laurin kirkko, loppiaisena sanajumalanpalvelus.

Jumalanpalvelus sunnuntaisin klo 10 Pyhän Laurin kirkossa radioidaan Radio Dein taajuudella 107,2 MHz ja striimataan Lohjan seurakunnan www.youtube.com kanavalla

Svensk verksamhet

www.lohjanseurakunta.fi/svensk,
facebook.com/Lojo.forsamling

Lö 10.12. kl. 14 De Vackraste Julsångerna under de forna tiders marknad i Lojo S:t Lars kyrka.

13.12. kl. 13.30 samling för dagliga i Virkby kyrka. Trevlig samvaro med julsånger och kaffe. Taxi.

Ti 13.12. kl. 18 Lucia kröning och **De Vackraste Julsångerna** i Virkby kyrka.

Sö 18.12. kl. 13 högmässa med De Vackraste Julsångerna i Virkby kyrka, kyrkkaffe, kyrktaxi.

Lö 24.12. kl. 14 familjejulbön i Lojo S:t Lars kyrka.

Lö 24.12. kl. 15.30 julbön i Virkby kyrka.

Sö 25.12. kl. 9 julmorgonens gudstjänst i Lojo S:t Lars kyrka.

Fre 6.1. kl. 13 trettondagens högmässa i Virkby kyrka, kyrkkaffe, kyrktaxi.

Karjalohjan alueseurakunta

www.lohjanseurakunta.fi/karjalohja,
facebook.com/karjalohjanalueseurakunta

La 10.12. klo 17 Karjalohjan kirkko, joulukonsertti Lohjan miehet, Nummelan naiskuoro, Naiskuoro Lonnat, lauluyhtye Wanhaa wiiniä ja Karjalohjan kirkkokuoro.

Pe 16.12. klo 19 Karjalohjan kirkko, Lohjan Rauhanyhdistyksen joululauluilta.

Ke 21.12. klo 18 Karjalohjan kirkko, Kauneimmat Joululaulut, Nieminen, Hemminki, Karjalohjan kirkkokuoro.

La 24.12. klo 13 Karjalohjan kirkko, aattohartaus, Nieminen, Hemminki.

Su 25.12. klo 10 Karjalohjan kirkko, joulupäivän messu. Nieminen, Hemminki.

Nummen alueseurakunta

www.lohjanseurakunta.fi/nummi,
facebook.com/nummenalueseurakunta

Su 11.12. klo 15 Nummen kirkko, Kauneimmat Joululaulut, Kuusanmäki, Kuoppala, kirkkokuoro, Teemu Saarela, huilu.

Ti 13.12. klo 18 Nummen kirkko, lasten Kauneimmat Joululaulut ja perheiden joulujuhlia kirkossa ja puurojuhlia Nummenseurakuntatalolla. Gripentrog, Kuoppala, Hujanen, Levänen, Salonmaa, Ukuleleorkesteri.

Pe 16.12. klo 14-16 Saukkolan srk-koti, puurojuhlia ja Kauneimmat Joululaulut.

La 24.12. klo 16 Nummen kirkko, jouluaaton hartaus, Kuusanmäki, Kuoppala, kirkkokuoro, Teemu Saarela, huilu

La 24.12. klo 22 Nummen kirkko, jouluyön messu, Nikander, Kuoppala, Teemu Saarela, huilu ja laulu.

Su 25.12. klo 10 Nummen kirkko, jouluaamun sanajumalanpalvelus, Kuusanmäki, Jurmu.

Ma 26.12. klo 12 Leppäkorven työväentalo, tapaninpäivän sanajumalanpalvelus, Leppäkorventie 1022, Turunen, Kuoppala.

Pe 6.1. klo 12 loppiaisirkko Liisa Rautasella (Lonkalantie 25). Kuusanmäki, Kuoppala.

Pusulan alueseurakunta

www.lohjanseurakunta.fi/pusula,
facebook.com/Pusulan.kirkko.1838

To 8.12. klo 18.30 Pusulan kirkko, adventinajan virsilauluilta, Jurmu. Iltakahvit pikkukirkossa.

Su 11.12. klo 16 Pusulan kirkko, LC-Pusulan joulukonsertti, Mieslaulajat, joht. Hannele Solala, Perttu Gustafsson, laulu, ja Päiviikki Jurmu, piano/urut. Ohjelma 10 €.

Ke 14.12. klo 18 Kauneimmat Joululaulut palvelutalo Iltaruskossa, Jurmu, kirkkokuoro, Perttu Gustafsson, laulu.

To 15.12. klo 18 lasten Kauneimmat Joululaulut seurakuntatalossa, Sulavuori, Noranta, Jurmu.

Su 18.12. klo 15 Pusulan kirkko, Kauneimmat Joululaulut, Luukkonen, Jurmu, kirkkokuoro ja lapsikuoro.

La 24.12. klo 14 jouluaaton hartaus, Kärkölän kirkko. Pitkänen, Jurmu ja Perttu Gustafsson, laulu.

La 24.12. klo 16 Pusulan kirkko, jouluaaton hartaus, Pitkänen, Jurmu, Aino-Maija ja Markku Juovi sekä Perttu Gustafsson, laulu.

Su 25.12. klo 8 Pusulan kirkko, jouluaamun sanajumalanpalvelus, Kuusanmäki, Jurmu.

Ma 26.12. klo 14 Pusulan kirkko, Enkelikirkko, Nikander, Kuoppala, Sulavuori, Noranta, Peltomaa.

1.1. klo 12 messu Pusulan kirkossa, Luukkonen, Jurmu, Peltomaa.

Pe 6.1. klo 12 Pusulan kirkko, loppiaisena sanajumalanpalvelus, Luukkonen, Jurmu, Peltomaa.

Sammatin alueseurakunta

www.lohjanseurakunta.fi/sammatti,
facebook.com/sammatalueseurakunta

Ke 7.12. klo 18 Sammatin kirkko, lasten Kauneimmat Joululaulut, Hemminki, Kuntsi, Veiksola, Lindblom.

Su 18.12. klo 16 Sammatin kirkko, Kauneimmat Joululaulut, Kuntsi, Hemminki.

La 24.12. klo 14 Sammatin kirkko, aattohartaus, Nieminen, Hemminki.

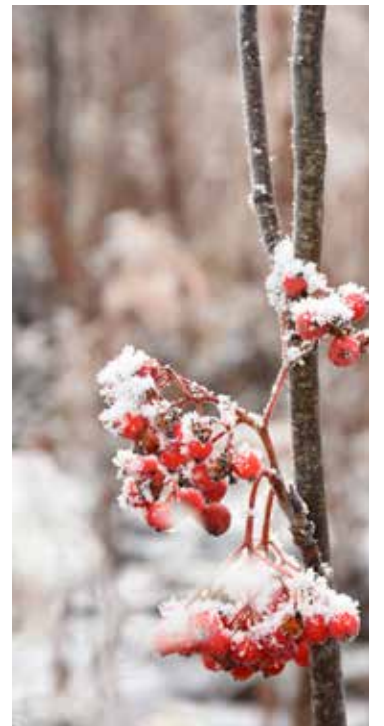
La 24.12. klo 15 Sammatin kirkko, aattohartaus, Nieminen, Hemminki.

Su 25.12. klo 8 Sammatin kirkko, joulupäivän messu, Nieminen, Hemminki.

Virkkalan kirkko 70 vuotta – juhluvuoden tapahtumia 2023

Wanhan ajan jumalanpalvelus 12.2. klo 13, Toivon messun juhlamessu 12.3. sekä kanttorikvartetin/trion ystävänpäivän konsertti ti 14.2. klo 18. Lisää tapahtumia seuraavassa pääsiäis-Lohkareassa.

Menneen Ajan Joulumarkkinat

Lauantaina 10.12. klo 11 Pyhän Laurin kirkon esittely (Simo Jouhi), klo 11.30 Laurentius-kuoron joululauluja, klo 12.30 Markkinamessu, klo 14 ruotsinkieliset Kauneimmat Joululaulut, De Vackraste Julsångerna.

Sunnuntaina 11.12. Pyhän Laurin kirkossa klo 10 messu ja klo 13 Kauneimmat Joululaulut lapsiperheille.

Lohjan seurakuntakeskuksessa on tarjolla lähetyksen hyväksi lauantaina keittoa klo 10 – 15 (lihakeitto ja

vegaaninen kasviskeitto (annos sis. leivän ja juoman) 8 € ja sunnuntaina klo 11-15 puuroa (sis. leivän ja juoman) 7 €. Molempina päivinä kahvi tai tee ja joulutorttu 3 €.

Lähetystyöllä on seurakuntakeskuksen edustalla koju, jossa on myynnissä kaikenlaista tarpeellista. Nokipannukahvia tarjoillaan Pikku Laurin edustalla ja nuoret myyvät glögiä kirkon tapulissa (la 10-16, su 11-15).

Ukrainassa avuntarve ei ole vähentynyt, kun sota on pitkittynyt. Parhaiten autat Ukrainaa lähettämällä rahallista apua alueella toimivien järjestöjen kautta. Kirkon Ulkomaanapu ja kirkon lähetyksjärjestöt vievät apusi perille www.evl.fi/osallistu/lahjoita

Lohjan seurakunta
• Lojo församling†

www.lohjanseurakunta.fi

Lohjan seurakunta

Palvelemme ma, ti ja ke klo 9–12 Lau-
rink. 40 sekä puhelimitse 019 328 41
ma, ti, ke ja to klo 9.30–14.30, sähköp.
lohjan.seurakuntatoimisto@evl.fi

Virkatodistukset ja sukuselvitykset, kirkollisten toimitusten rekisteröinti ja avioliiton esteiden tutkinta: Espoon aluekeskusrekisteri (Kirkkokatu 1, 02770 Espoo), puhelinpalvelu numerossa 09 805 02600 ma-ti klo 9-15, ke-to klo 9-12, sähköposti keskusrekisteri.espool@evl.fi

Sosiaalinen media: facebook.com/lohjanseurakunta, Instagram @lohjan_srk, Twitter @KirkkoLohjalla

Karjalohjan alue seurakunta seurakuntatoimisto avoinna ke klo 9-11, Keskustie 30, 09120 Karjalohja p. 044 328 4372, www.lohjanseurakunta.fi/karjalohja, facebook.com/karjalohjanalueseurakunta

Nummen alue seurakunta seurakuntatoimisto avoinna to klo 12.30–15, Rauhanpolku 8, 09810 Nummi p. 044 328 4372, www.lohjanseurakunta.fi/nummi, facebook.com/nummenalueseurakunta

Pusulan alue seurakunta seurakuntatoimisto avoinna to klo 9–11.30, Sentraalitie 5, 03850 Pusula p. 044 328 4372, www.lohjanseurakunta.fi/pusula, facebook.com/Pusulan.kirkko.1838

Sammatin alue seurakunta seurakuntatoimisto avoinna ke klo 12.30–15, Pappilantie 1, 09220 Sammatti p. 044 328 4372, www.lohjanseurakunta.fi/sammatti, facebook.com/sammatalueseurakunta

Alue seurakuntien yhteinen sähköposti lohjan.alueseurakunta@evl.fi, toimistosihtööri Keijo Wigren p. 044 328 4372 keijo.wigren@evl.fi

Perheasiain neuvottelukeskusen ajanvaraus ma, ti, to ja pe klo 9–11 sekä ke klo 12–14 p. 019 328 4260.

Sairaalapastori Anna-Maija Lakomaa p. 044 328 4356, anna-maija.lakomaa@evl.fi

Kirkon Palveleva Puhelin päivystää p. 0400 221 180 joka ilta klo 18–24 (operaattorisi veloittaa puhelusta liittymäsopimuksesi mukaan pvm/mpm), ks. verkossa evl.fi/kirkonkeskusteluapu

Lohkare

Lohjan seurakuntalehti
Lojo församlingsblad

Julkaisija: Lohjan seurakunta
Toimitus
Laurinkatu 40, 08100 Lohja
p. (019) 32 841

Päätoimittaja
Juhani Korte
juhani.korte@evl.fi

Toimitussihteeri
Leena Anttila
leena.t.anttila@evl.fi

Kauneimmat Joululaulut tekee hyvää

KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Tansanian lapsia vuonna 2022

Suomen Lähetyseuran vuonna 1973 käynnistämästä traditiosta on tullut seurakuntien joulunajan suosituin yleisötapahtuma, ja sitä se on myös Lohjan seurakunnassa. Kauneimmat Joululaulut -tapahtumissa kerätään kolehti, joka ohjataan Lähetyseuran kautta kehitysmaihin köyhyyden poistamiseksi. Tule mukaan laulamaan ihmisarvoisen elämän ja oikeudenmukaisuuden puolesta! Lisätietoja www.kauneimmatjoululaulut.fi

Yhteisvastuuta lähimmäisen hyväksi

Voimme olla ylpeitä ja iloisia toinen toisistamme ja vapaaehtoisista, sillä Yhteisvastuun keräystuotto on tänä vuonna 13 883,82 euroa! Lohjan Moottoripajalle keräystuotosta lahjoitetaan 2776,76 euroa, joka on 20 % tuotosta. Vuoden 2022 keräys koronapandemian ja maailmanlaajuisten kriisien seurauksista kärsivien lasten ja nuorten hyväksi jatkuu vuoden 2022 loppuun asti. Kotimaiselle yhteistyökumppanille Lasten ja nuorten keskukselle lahjoitetaan 20 % ja loput 60 % menee kehittyvien maiden lasten ja nuorten hyväksi.

Vuoden 2023 Yhteisvastuu-keräys kerää varoja

nuorten väkivallan ja konfliktien ratkaisuun ja ennaltaehkäisyyn teemalla "Nuoret väkivaltaisessa maailmassa". Keräystuotosta 40 % lahjoitetaan Suomeen. Puolet Suomeen kohdistetusta keräystuotosta jää paikallisseurakunnille nuorten tukemiseksi tehtävään teemanmukaiseen toimintaan sekä seurakuntien auttamistyöhön. Toinen puolet kas kotimaahan jäävästä keräystuotosta osoitetaan Aseman Lapset ry:lle, joka kehittää ja laajentaa yhteisvastuuvain koulun ja nuorisoväkivallan ehkäisemiseen ja vähentämiseen tähtäviä toimiaan. Ensi vuoden keräysvarat käytetään pit-

kittyneiden ja laajentuneiden koulukiusaamistausten selvittämiseen K-O-toiminnalla sekä katusovitteluun, jossa sovittelijoina toimivat nuorisotyön ammattilaiset.

Haluamme toivottaa kaikki tervetulleiksi uuteen yhteisvastuukeräysvuoteen 2023! Toteutamme mahdollisuuksien mukaan lipaskeräyksiä, musiikkisillisiä ja liikunnallisia tilaisuuksia, leivonnais- ja kirpputoria. Tule tekemään hyvää, ja ilmoittaudu vapaaehtoiseksi Eeva Hietalalle p. 044 328 4371, eeva.hietala@evl.fi

**YHTEISVASTUU
LÄHIMMÄISENRAKKAUDEN
KANSANLIKE.**

Jan Minchenko ja Olga Drahan:

”Jumala johdatti meidät tänne”

Jan Minchenko ja Olga Drahan tulivat Suomeen kesällä, kun sota vyöryi heidän kotikaupunkiinsa Nikopoliin Ukrainan kaakkoisosassa. – Jumala johdatti meidät tänne, he sanovat kiitollisina uudesta kodista ja ihmisistä, joita ovat ympärilleen saaneet.

Istumme teepöydässä Virkkalassa pienen kerrostalon pelkistetysti kalustetussa kodissa. Keskustelu käydään venäjäksi, ja tulkkina toimii suomen kieltä ulkomaalaisille opettava Tarja Dejanova, johon Jan Minchenko ja Olga Drahan ovatkin jo tutustuneet.

Nikopol on sadan tuhannen asukkaan kaupunki Dnepr-joen varrella. Joen toisella puolella kahdeksan kilometrin päässä häämöttää Zaporizzjan ydinvoimala.

Jan ja Olga, kumpikin 48-vuotiaita, avioituivat kolme vuotta sitten ja ostivat Nikopolista talon. Sitä ympäröi pieni puutarha, lähellä virtaa joki.

Jan teki putkiasentajan töitä ja Olga auttoi vanhempiaan.

– Isä oli sairastunut syöpään. Reumaa poteva äitini ei selviytynyt yksin vuodepotilaan hoidosta ja taloustöistä. Kuudentoista kilometrin päässä maaseudulla on isäni isän talo ja puutarha, isälle rakas paikka. Hänelle oli tärkeää, että kävimme Janin kanssa kastelemassa ja hoitamassa puutarhaa.

Olga ja Jan näyttävät kuvia iso-

isän puutarhasta ja viinitarhasta. Hedelmäpuut tuottavat makeita ja mehukkaita omenoita, aprikooseja, päärynöitä ja kirsikoita.

Olgan isä kuoli vuosi sitten syksyllä.

Jan lähti töihin ulkomaille. Olga jäi auttamaan äitiään.

Nikopolissa oli rauhallista, kunnes ammuskelu ja räjähdykset alkoivat heinäkuussa. Olga kuunteli laukausten ääniä ja yritti turhaan saada äitiä lähtemään.

– Äiti halusi jäädä ja käydä isän haudalla. Minä päätin lähteä.

Olga otti yhteyttä seurakuntansa, adventtikirkon, jäseniin. Hän matkusti junalla Puolaan ja oli siellä jonkin aikaa seurakunnan ystävien luona. Suomessa, Lohjan Virkkalassa, asui ystävä Julia, joka vuorostaan tunsu Lohjan Adventtiseurakunnan pastorin, Ukrainasta Suomeen avioituneen Liia Kaitasen. Olga jatkoi matkaa bussilla Tallinnaan ja sieltä laivalla Helsinkiin. Jan oli tullut Suomeen jo vähän aikaisemmin.

Äidin mieli muuttui lokakuussa, kun isoisän talon viereen putosi ohjus ja talon ikkunat särkyivät. Nyt

hän on tullut tyttärensä luo. Emme tapaa, sillä hän toipuu vielä matkan rasituksesta.

Täällä ihmiset haluavat auttaa

Jan oli kuullut, että Norjassa on paljon töitä.

– Mutta siellä ei ollut ketään tuttua. Vaikka Suomi on kauempana kuin vaikkapa Puola, päätimme tulla tänne, eikä ole yhtään kaduttanut, Jan toteaa.

Olga tiesi, että on olemassa Lappi, aivan ihmeellinen maa. Suomessa asuu ystävällisiä ja onnellisia ihmisiä ja siellä on hyvin kauniita naisia.

Nyt he miettivät, että pohjoisessa ihmiset elävät jotenkin yksinkertaisemmin, ovat he sitten ruotsalaisia tai suomalaisia. Heidän elämänsä asenteensa on positiivinen.

– Ukrainassa on kuuma, täällä kohtuulämpimmin. Täällä on paljon metsää, siellä paljon peltoa, Jan tiivistää eroja.

– Ihmiset ovat täällä hyväntahtoisempia ja haluavat auttaa. Ukrainassa ennen kaikkea suku auttaa, Olga

jatkaa.

Ukrainassa on jo pitkään vallinnut vastakkainasettelu: ukrainalaiset ja venäläiset, venäjän kieli ja ukrainan kieli. Tuntuu siltä, ettei Suomessa ole samanlaista kilpailua paremmuudesta. Eletään sovussa. Ihmisten ulkonäöstä tai piirteistä ei aina pysty erottamaan, kuka on suomalainen ja kuka vaikka ukrainalainen. Suomalaiset näyttävät usein ikäänsä nuoremmilta.

Pimeyskään ei tunnu pahalta. Se ei ole mitään siihen verrattuna, mitä Olga ja Jan ovat kokeneet. Vielä pari kuukautta sitten jo oven kolahdus sai Olgan hätkähtämään ja odottamaan räjähdystä. Rauha ja hiljaisuus tekevät hyvää. Olo on kotoisa.

Protestanttikirkko on Suomelle siunaus

Ukrainassa joulua juhliitaan vanhan ortodoksisen ajanlaskun mukaisesti 7. tammikuuta.

Aattoiltana viedään ystäville pieniä lahjoja, usein hedelmiä tai itse tehtyä kakkua.

Uutenavuotena tulee Pakkasukko lahjoineen ja kuusikin voidaan koristella, mutta se ei liity jouluun.

Olga muistuttaa, että koska he ovat kristittyjä, he tietenkin iloitsevat Jeesuksen syntymästä.

He ovat viettäneet joulua seurakunnassaan. Lauletaan, kuullaan saarna, nähdään joulukuvaelma. Lopuksi syödään yhdessä, jokainen tuo mukanaan jotain hyvää.

Ehkä nytkin vietetään joulua yhdessä seurakunnassa, he arvelevat. Lohjalla adventtikirkko toimii vanhassa rukoushuoneessa harjunrinteellä.

Musikaalinen pariskunta lauloi kirkkokuorossa, Olga sopraanoa ja Jan bassoa. Olga on opiskellut kuoronjohtajaksi oppilaitoksessa, josta valmistuu muun muassa kulttuuritapahtumien järjestäjiä.

– Ukrainassa ortodoksikirkko on valtava, ja siinä on suuri ero Suomeen verrattuna. Koemme, että tälle maalle protestanttikirkko on siunaus, ja se myös näkyy. Täällä tunnetaan Raamattua, ja se vaikuttaa ihmisten moraalisiin ja arvoihin. Vaikka nuoret eivät samalla tavalla lukisi Raamattua, kirjassa sanotaan, että siunaus ulottuu kolmanteen ja neljanteen polveen, Olga muistuttaa.

Jan on käynyt Lohjan Pyhän Laurin kirkossa, ja Olgakin toivoo sen näkönsä.

Keskiaikainen kirkko ihmeellisine kuvineen toi Janin mieleen Martti Lutherista kertovan elokuvan. Hän on tehnyt uskon ja sen sanomaan liittyviä videodokumentteja ja -elokuvia ja haluaisi nyt kuvata kirkossa jotain uskonpuhdistukseen liittyvää.

– Haluaisimme tehdä dokumentin Suomesta. Siitä tiedetään maailmalla niin vähän, ja suomalaiset ovat itse niin vaatimattomia, he sanovat.

Emme voi vihata toista ihmistä

Entä kun sota joskus päättyy? Totta kai on ikävä kotiin, mutta kaikki on auki. Jos Jumala antaa mahdollisuuksia toimia täällä Suomen hyväksi, he haluavat olla mukana. Nyt he opiskelevat suomen alkeita nettissä ja jonottavat kielikurssille.

– Se mitä Ukrainassa tapahtuu, on poliitikkojen aikaansaamaa. Ihmiset Venäjällä eivät ymmärrä, miten heitä manipuloidaan. Monet Venäjällä eivät tiedä, mitä Ukrainassa todella tapahtuu. Kristittyinä emme voi vihata toista ihmistä. Meidän on annettava anteeksi ja luotettava siihen, että Jumala saa ihmisten silmät avautumaan.

– Suomi oli haave, emmekä tienneet, uskaltaako sitä edes toivoa. Emme voineet kitelläkään, että kun tulemme, saamme kaupungilta asunnon. Eikä pelkästään asunnon, vaan kalusteet ja kaiken, mitä tarvitsemme. Tuntuu kuin meitä olisi jo kauan odotettu. Että olisimme kuin sukulaisia. Meille se oli merkki siitä, että Jumala on johdattanut meitä ja tuonut meidät tänne ja valmistanut meille kodin, Jan sanoo.

– Kun ihminen on valmis hyväksymään Jumalan tahdon, on se minäkäläinen tahansa, Jumala siunaa ja antaa vielä paljon enemmän kuin uskaltaa toivoa.

Liisa Mantere
Kuva Matti Pirhonen